Steganopsis multilineata n. sp., zoo genoemd wegens de talrijke langslijnen op den thorax.

Colobostrella, een Trypetinen-genus, dat blijkbaar in den Archipel verscheidene fraaie soorten bezit, en in deze collectie ook door een paar nieuwe soorten is vertegenwoordigd. De indertijd onder *Anastrepha* geplaatste soort *extranea* DE MEIJ. behoort er ook toe.

Plagiostenopterina, ook een in den Maleischen Archipel verbreid genus, met de nieuwe soorten *egregia* n. sp. en *medionotata* n. sp.

Tachinoceros, een nieuw Chloropiden-genus met klein 3^e^ en lang 2^e^ sprietlid, daardoor aan *Tachina* (*Echinomyia*) herinnerend.

De collecties waren weder rijk aan *Calobata's*, *Lauxania's* en *Drosophila's*, waarvan het aantal soorten in den Oost-Indischen Archipel schier onuitputtelijk schijnt.

Wat onze kennis van de Nederlandsche Dipteren aangaat, wil Spr. even mededeelen, dat voor het in bewerking zijnde 4de supplement hem een 120-tal nieuwe soorten voor onze fauna bekend zijn geworden, nog afgezien van de Agromyzinen, die hij afzonderlijk denkt te behandelen en waarvan het aantal bekende soorten voor ons land, vroeger ca. 60, nu tot over de 100 gestegen is en nog wel voortdurend stijgen zal, nu deze groep meer speciaal door hem bestudeerd wordt.

De heer A. C. Oudemans vertoont een levenden *Dytiscus punctulatus* F., te Arnhem gevangen, bij welk exemplaar niet alleen de achter-, maar ook de voorrand van het halsschild volkomen zwart is, niet roodachtig. Hij biedt den heer EVERTS dat exemplaar voor zijne verzameling aan.

De heer Jurriaanse deelt mede, dat hij, eenigen tijd geleden, uit Britsch-Indië eene zending Lepidoptera ontving, waarin zich o. a. een mannelijk exemplaar van *Papilio castor* WESTW. bevindt, dat eene zeer merkwaardige afwijking van het type vertoont. De geheele witte discale vlekkenrij, die bij *castor* op boven- en onderzijde der achtervleugels voorkomt, en gewoonlijk uit vier vlekken bestaat in de velden 7—4, welke vlekkenrij bij *Papilio castor mesites* Jord. aan

de bovenzijde meer of minder duidelijk, doch onder zeer geprononceerd wordt voortgezet in de velden 3--1, is bij het hierboven genoemde exemplaar geheel verdwenen, zonder zelfs een spoor achter te laten. De typische witte vlek in den apex van de voorvleugel-cel onderzijde is aanwezig. Ook de sub-marginale vlekkenrij op onderzijde voor- en achtervleugels bleef bestaan, doch is hier een spoor dezer vlekken aan de bovenzijde der achtervleugels in velden 7—5 zichtbaar. De marginale rij witte vlekjes tusschen de aderen op beide vleugels is eveneens aanwezig. Ader 3 der achtervleugels is iets langer dan 2 en 4, en daardoor wordt een eenigszins uitspringende tand gevormd. Waar men hier blijkbaar te doen heeft met eene afwijking, waarvan het nog niet bekend is, of deze constant is, meenen de heeren JURRIAANSE en LINDEMANS dit dier te mogen noemen: *Papilio castor necopinatus* ab. nov. Dit exemplaar bevindt zich in de collectie JURRIAANSE en draagt het coll. nummer 962.

Verder laat Spr. ter bezichtiging rondgaan de rups, pop en imago van *Euploea core asele* MOORE en *Euploea corus* F., alle van Ceylon. Hij merkt daarbij op, dat de poppen dezer vlinders, dank zij haren schitterenden glans, de aandacht trokken van één zijner correspondenten aldaar, die de moeite deed, de poppen met een weinig alcohol in eene glazen buis te conserveeren. De poppen van *Eupl. core asele* hangen in Augustus als klompjes zilver en goud aan de oleanders. Merkwaardig is de herhaalde kleurverandering van de pop. In het begin is deze geel, met olijfgroene teekening en zwarte stippen. Reeds spoedig wordt de pop goud- en zilverkleurig en glanst als gepolijst. Een paar dagen daarna wordt deze smaragdgroen en purper met enkele witte banden. Deze laatste kleurverandering duidt op uitkomen van den vlinder. Wat betreft de pop van *Eupl. corus*, hieromtrent ontving hij geene nadere inlichtingen. Spr. hoopt intusschen in staat te zijn, binnen korten tijd meerdere gegevens te kunnen verstrekken.

De heer **Balfour van Burleigh** laat eene gal van *Biorrhiza pallida* OL. rondgaan, gevonden te Blaricum. Deze gal vertoont in 't centrum eene groote uitholling, waarin zich